

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ (Δεκέμβριος 2009)

Συγγραφέας: Στ. Δήμας

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή που αντιμετωπίζει ο πλανήτης μας με περιβαλλοντικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνέπειες. Με τους σημερινούς ρυθμούς, η κλιματική αλλαγή σε λίγες δεκαετίες θα καταστεί πιθανότατα μη αναστρέψιμη. Για να αποτραπεί η καταστροφική αυτή εξέλιξη απαιτείται μια συμφωνία παγκόσμια, συνολική, φιλόδοξη, δίκαιη, βασισμένη στα δεδομένα της επιστήμης και νομικά δεσμευτική. Μια συμφωνία, που θα διασφαλίζει ότι η μέση αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη δεν θα υπερβεί τους 2 βαθμούς Κελσίου σε σχέση με τα προ-βιομηχανικά επίπεδα. Για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, σύμφωνα με την επιστήμη πρέπει να μειωθούν οι εκπομπές αερίων των ανεπτυγμένων χωρών κατά 30% το 2020 σε σύγκριση με το 1990 και, στη συνέχεια, να μειωθούν κατά 80 έως 95% έως το 2050 σε σχέση με το 1990.

Οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει, επίσης, να δεσμευτούν όχι με απόλυτους στόχους μείωσης, αλλά με συγκεκριμένες δράσεις για τον περιορισμό του ρυθμού αύξησης των εκπομπών τους κατά 15 έως 30% κάτω από τις προβλεπόμενες αυξήσεις το 2020, εάν δεν θα είχαν ληφθεί οποιαδήποτε μέτρα (business as usual). Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται στην πρωτοπορία διεθνώς με τους φιλόδοξους στόχους που έχει θέσει και με τη δέσμη μέτρων και πολιτικών για να επιτύχει τους στόχους αυτούς. Επίσης, είναι σημαντικό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα επιτύχει τους στόχους και θα εκπληρώσει πλήρως τις υποχρεώσεις της από το Πρωτόκολλο του Κιότο. Έτσι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευτεί να μειώσει κατά 30% τις εκπομπές της το 2020 σε σύγκριση με το 1990, εφόσον και οι άλλες ανεπτυγμένες χώρες κάνουν συγκρίσιμες μειώσεις. Επιπλέον, έχει αναλάβει την αυτόνομη υποχρέωση μείωσης κατά 20%, ανεξάρτητα του τι θα πράξουν οι υπόλοιπες χώρες. Μακροπρόθεσμα ως το 2050 έχει δεσμευτεί για μειώσεις 80 έως 95%.

Ο χρόνος που απομένει ως την Κοπεγχάγη είναι ελάχιστος. Πολλές χώρες άργησαν να καταθέσουν συγκεκριμένες προτάσεις για μειώσεις των εκπομπών και για οικονομικές εισφορές. Στόχος μας είναι να εξασφαλίσουμε στην Κοπεγχάγη μια φιλόδοξη, συνεκτική και ουσιαστική συμφωνία που θα περιλαμβάνει, πέραν των

άλλων, και τα εξής τρία στοιχεία:

Πρώτο, δεσμεύσεις από τις ανεπτυγμένες χώρες για απόλυτες μειώσεις των εκπομπών τους, και προγράμματα και δράσεις από τις αναπτυσσόμενες χώρες για μείωση του ρυθμού αύξησης των εκπομπών τους.

Δεύτερο, συμφωνία χρηματοδότησης προγραμμάτων μείωσης εκπομπών και προσαρμογής στις αναπτυσσόμενες χώρες, που θα συμπεριλαμβάνει και συμφωνία για χρηματοδότηση «ταχείας εκκίνησης», με έναρξη από τον επόμενο κιόλας χρόνο.

Τρίτο, διαδικασία, σαφείς όρους εντολής και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, ώστε να αποκτήσει η συμφωνία της Κοπεγχάγης νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα εντός του πρώτου εξαμήνου του 2010.

Το πρόβλημα είναι άμεσο. Μόνο με την ενεργό συμμετοχή όλων μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η απειλή της κλιματικής αλλαγής. Η νέα διεθνής συμφωνία μπορεί να δώσει τη λύση. Στην Κοπεγχάγη είναι απόλυτα αναγκαίο να επιτευχθεί συμφωνία.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 6 Δεκεμβρίου 2009, σ. 17.